

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1890/20
29.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ане Поповић, председника већа, Снежане Савић Сабљић и Александра Ивановића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник адвокат Драгаш Владимир из Београда, ул.Церски венац бр.3/13, против туженог “Philip Morris Services” d.o.o. Београд, Булевар Зорана Ћинђића бр.64а/6, кога заступа адвокат Јована Алексић из Београда, ул.Сарајевска бр.31, ради поништаја анекса и исплате, одлучујући о жалби туженог која је изјављена против пресуде Трећег основног суда у Београду П1.бр.880/14 од 11.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П1.бр.880/14 од 11.09.2018. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртном и делу става петог којим је одлучено о трошковима парничног поступка.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у делу става петог изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П1.бр.880/14 од 11.09.2018. године, па **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да тужиоцу на досуђене трошкове парничног поступка исплати законску затезну камату од дана извршности до исплате, а у преосталом делу **ОДБИЈА** као **НЕОСНОВАН**.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова жалбеном поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1.бр.880/14 од 11.09.2018. године, ставом првим изреке, поништавају се као незаконити анекси уговора о раду од 20.06.2012.године и 19.11.2012.године закључених између тужиоца АА из ... и туженог Привредног друштва “Philip Morris Services” d.o.o. Београд, као и Решење туженог о отказу Уговора о раду 3 бр.8 од 19.01.2015.године, па се обавезује тужени да тужиоца врати на рад у року од 8 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени “Philip Morris Services” d.o.o. Београд да тужиоцу АА из ... на име разлике зараде за период од 20.06.2012.године до 01.07.2014.године исплати укупан износ од 316.628,64 динара са каматом по закону о затезној камати и то на начин како је ближе наведено у изреци побијане пресуде.

Ставом трећим изреке, обавезује радусе тужени “Philip Morris Services” d.o.o. Београд да тужиоцу АА из ... на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 28.01.2015.године до 31.12.2017.године исплати износ од 3.269.214,95 динара са каматом по Закону о затезној камати и то на начин како је ближе наведено у изреци побијане пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да за тужиоца Фонду ПИО, Заводу за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање за случај незапослености према утврђеној и досуђеној заради, према закону који важи у тренутку уплате све у року од 15 дана од пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке, обавезује се тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 261.700,00 динара са каматом по Закону о затезној камати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужени, због свих законом предвиђених разлога.

Тужилац је дао одговор на жалбу.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), Апелациони суд у Београду је нашао да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, нити су учињене друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на правилност и законитост побијане пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилац је био запослен код туженог почев од 12.07.2004.године на радном месту мерчендајзер, на коме је радио све до 20.06.2012.године када је Анексом уговора о раду премештен на радно место ... из разлога потребе процеса и организације рада и ради измене новчаног износа зараде са месечном зарадом од 96.929,12 динара уместо дотадашње зараде око 115.000,00 динара. Тужилац је затим премештен у другу позицију ... Анексом уговора о раду од 19.11.2012.године, јер је лекарска комисија оцењујући здравствену способност тужиоца дала препоруку да тужилац не ради послове који подразумевају ношење терета и физички напор, затим .... Ово радно место је укинато услед организационих промена код туженог, па је тужени проглашен технолошким вишком и престао му је радни однос решењем од 19.01.2015.године. У смислу одредбе члана 170 став 1 тачка 2 Закона о раду 172 став 1, 179 став 5 тачка 2 Закона о раду, првостепени суд је поништио оспорени Анекс уговора о раду од 20.06.2012.године и Анекс уговора о раду од 19.11.2012.године, будући да је тужилац са радног места... који премештај је био незаконит, премештен на радно место ... односно ..., па је поништено и решење о отказу уговора о раду од 19.01.2015.године јер су сви ови акти проистекли из првобитно незаконитог Анекса уговора о раду од 20.06.2012.године и са њим су у вези. Тужиоцу је досуђен износи на име разлике зараде, за период од 20.06.2012.године до 01.07.2014.године као и за период од 28.01.2015.године до 31.12.2017.године на начин како је наведено у изреци става другог и трећег побијане пресуде.

Полазећи од правилно утврђеног чињеничног стања и правилном применом одредби члана 171 ст 1 тачка 2, чл 172 ст 1 чл 179 ст 5 и 164 Закона о раду, првостепени суд је донео правилну одлуку, а разлоге исте у свему као довољне и јасне прихвата и овај суд.

Неосновани су наводи жалбе туженог, да је одлука првостепеног суда неправилна и незаконита.

Неосновани су наводи жалбе о погрешно утврђеном чињеничном стању, јер је тај суд, у смислу одредбе члана 8 ЗПП, ценећи све изведе доказе, правилно утврдио релевантне чињенице за пресуђење у овој правној ствари и о њима дао јасне и непротивуречне разлоге који се могу испитати, па нема повреде одредаба парничног поступка из чл 374 ст 2 тачка 12 ЗПП.

Првостепени суд је правилно оцењујући основаност тужбеног захтева у делу у коме се тражи поништај Анекса уговора о раду од 20.06.2012.године, нашао да је оспорени Анекс незаконит, из разлога што понуда од 07.06.2012.године којим се тужиоцу нуди премештај на друге послове са радног места ..., на радно место ..., не садржи конкретне и јасне разлоге због чега то послодавац чини, будући да је послодавац дужан, да у случају премештаја запосленог на други одговарајући посао обавести запосленог о разлозима понуде и да заиста постоје потребе код послодавца да изврши премештај запосленог на друго место рада. У том смислу, ЗОР изричито прописује, да је послодавац обавезан да запосленом уз Анекс уговора о раду достави и писмено обавештење које мора да садржи разлоге за понуду Анекса уговора о раду које мора бити јасно и образложено, како запослени не би имао недоумице и како би у складу са тим одлучио да ли ће пристати на измену раније уговорених услова рада.

Недовољно је навести само законски основ за закључивање анекса уговора, већ је потребан конкретан разлог због којег су одређене измене потребне, рок у коме запослени треба да се изјасни о томе да ли прихвата понуђени анекс. Притом, послодавац запосленом не може понудити премештај на било коју радну позицију, већ нови посао мора бити одговарајући. Такође, потребно је да је реч о објективним разлозима. У конкретном случају тужени није ни самом понудом од 7.6.2012. године, ни у Анексу од 20.06.2012.године, доказао, да је постојала потреба и који су разлози били да се тужиоцу понуди наведени Анекс.

Неосновани су наводи жалбе туженог, да је одлука првостепеног суда неправилна и незаконита, јер је тужени у периоду од 30.05. до 01.07.2012.године извршио организационе промене у свим секторима ради боље организације рада и по том основу извршио премештај 51 запослених, а од тога је 44 запослених у сектору продаје премештено на друге послове, па је тако са послова ... поред тужиоца премештено још 20 запослених. Ово стога, што у понуди као ни у оспореном Анексу од 20.6.2012.године, није наведен ни један од ових разлог што га са формалне стране чини незаконитим.

Понуда поред формалних недостатака, јер је необразложена, има и материјалне недостатке, јер тужени није променио систематизацију радних места што би евентуално указало, да је Анекс тужиоцу понуђен услед промене процеса и организације рада, а поред овога на тужиочево радно место је доведен други запослени, јер послови ..., нису укинута, па није постојала стварна потреба за премештајем према чл 171 став 1 тачка 1 Закона о раду.

Незаконити Анекс уговора о раду од 15.11.2012.године којим се тужилац премешта на радно место ... у сектору продаје због здравствених проблема, тужиоцу се практично онемогућава да се врати на позицију ... што би била последица усвајање иницијалног тужбеног захтева, како је тужилац током поступка основано наводио. Поред овога незаконитост акта произилази из околности да се на овај начин фактички отказује Уговор о раду, јер је у тренутку понуде тог Анекса, туженом било познато да ће

се ускоро гасити радна места у систему дистрибуције што укључује и административни депо у сектору продаје, а што произилази из циркуларног писма туженог свим запосленима од 19.11.2012.године.

Истицањем жалбе, да би тужилац Одлуком туженог бр.110 од 30.04.2014. године и када не би био премештен са послова ... на послове ... а касније ..., свакако ушао у круг запослених који су вишак, јер су сви послови на којима је он радио укинати, услед промена модела дистрибуције и ангажовања агента продаје – НЕЛТ КО, нису од значаја код оцене незаконитости предметних Анекса уговора о раду, јер се основано поставља питање да ли би се тужилац нашао на било ком другом радном месту да није премештен са места мерчендајзера на место представника продаје.

Дакле, незаконитост првог Анекса уговора о раду од 20.06.2012.године само по себи последично води незаконитости другог Анекса од 15.11.2019. године, а тиме и незаконитости решења о отказу Уговора о раду, којим је тужилац проглашен технолошким вишком, јер је проистекао из првобитно незаконитих аката и са њима је у вези.

Чињенице на које се позива тужени да је суд омашком услед правилно утврђеног чињеничног стања навео да је тужиоцу престао радни однос са места ... уместо са места а... не утиче на правилност и законитост одлуке суда у погледу спорног незаконитог анекса од 20.06.2012.године као и свих каснијих Анекса који су услед наведених разлога, такође незаконити.

Како је суд утврдио да су спорни Анекси уговора о раду као и Решење о отказу Уговора о раду, ништави то је правилно у смислу одредбе чл 191 ст 1 ЗОРА, тужиоцу досуђена накнада штете на име изгубљене зараде за тражени период као и припадајуће доприносе.

Неосновани су наводи туженог да је тужилац допринео висини настале штете, јер је на основу стања списка утврђено, да је тужилац активно тражио посао и пронашао посао у два наврата у спорном периоду, а да тужени није доставио доказ да је тужиоцу био понуђен посао који је одбио.

Неосновано је и истицање да је суд био дужан да одлучи о компензационом приговору, јер тужени до закључења расправе није истицао да постоји доспело потраживање туженог, у смислу чл 336 и 337 ЗОО, а сва потраживања у вези износа отпремнине могу се тражити у посебном оступку.

Цењени су и други наводи жалбе али суд налази да нису од значаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка обзиром да је донета правилном применом одредби члана 153, 154 и 163 ЗПП.

Међутим, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је оценио да тужиоцу на досуђени износ трошкова парничног поступка, припада законска затезна камата од дана пресуђења, због чега је овај суд у овом делу преиначио ожалбено решење о трошковима поступка и досудио тражену камату од дана исвршноси до исплате, а одбио захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка, од дана пресуђења до исплате, сходно чл 324 став 1 ЗОО.

Одбијен је захтев странака за накнаду трошкова другостепеног поступка обзиром на успех туженог у поступку, а тужиоцу јер одговор на жалбу није нужан трошак за ток жалбеног поступка сходно чл 165 ЗПП.

Са изложеног, Апелациони суд је, сходно одредби члана 390,165, 401 став 3 ЗПП, (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Ана Поповић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић